

[Rager.]

Motor køretøjets Beskaffenhed, men dette er absolut ikke tilstrækkeligt.

Jeg tillader mig at henlede Opmærksomheden paa den Affattelse, jeg har forelaaet, hvorefter det hedder:

„Kørehastigheden maa ikke overstige, hvad der under Hensyn til Forholdene maa anses for fuldt forsvarligt. Ved Bedømmelsen af Forsvarligheden vil særlig være at tage Hensyn til den øvrige Færdsel, Vejforholdene, Oversigtbarheden, Først, Motorføreren's Kendskab til de lokale Forhold, Motor køretøjets Beskaffenhed og Belastning o. lign.“

Dette er en langt mere udtømmende Redegørelse for, hvad der skal tages Hensyn til, og ikke mindst vil jeg lægge Vægt paa dette med de motor kørendes Kendskab til de lokale Forhold; dette betyder nemlig ganske overordentlig meget.

Det forekommer mig, at med en saadan Affattelse vil der være langt større Sikkerhed mod Misbrug, mod Uheld og Ulykker. Man lægger Ansvarét ganske anderledes paa den motor kørende, og jeg haaber, at man vil tage saa kraftigt fat paa dem, der overskrider og griber fejl, at de vil forstaa, at deres Ansvar er et virkeligt Ansvar, at det ikke er nok, at de bagefter kan undskylde sig med, at de kendte ikke Terrænet, eller at der var fedtet paa Vejen eller lignende. Nej, i det Øjeblik de kommer til at gøre Skade paa andre Mennesker, fordi de har kørt uforsvarligt, er det udelukkende paa dem selv, det falder, og saa kan de ikke henvise til nogen som helst Lovparagraf, der giver dem det mindste Gran af moralsk Ret til at køre, som de har kørt. Men paa den anden Side, hvor vi har bygget brede Veje, hvor vi har bygget gode Veje, hvor Færdselen er oversigtbar, og de motor kørende selv har maattet betale disse Veje gennem Skatter, forekommer det mig at være ganske meningsløst, at man fastsætter en Klausul om, at der ikke maa køres med den Fart, som Køretøjet tillader, naar der ikke er noget som helst, der hindrer denne Fart og gør den uforsvarlig.

Dette Spørgsmaal staar i Virkeligheden i meget stærk Samklang med Spørgsmaalet om Venstreforkørselsretten, idet den uhindrede Fart ud ad en Vej, selv om der er Sideveje, kan foregaa med langt ringere Faremomenter for den fra Sidevejene kommende Kørsel, i det Øjeblik man har Venstreforkørselsret i Stedet for Højreforkørselsret. Jeg behøver sikkert ikke at

gaa nærmere ind paa en Begrundelse af dette, som er saa fuldstændig indlysende.

Jeg gør endvidere i denne Forbindelse opmærksom paa, at hvis vi tager Statistikken, viser det sig af Tabel 24, Side 41, hvor overordentlig mange Uheld der skyldes dette, at man ikke har respekteret Forkørselsretten. Det viser sig atter og atter, at den Forkørselsret, der ikke er respekteret, er Forkørselsretten for Folk, der kommer fra Biveje og skal ind paa Hovedveje, hvor den hurtiggaaende Færdsel har en vis Ret til at vente, at den kan afvikles let.

I de Betingelser, jeg her har stillet som grundlæggende for den motor kørendes Bedømmelse af den Hastighed, han kører med, vil jeg ogsaa se indbefattet — og mener ogsaa, at det er udtrykt —, at motor kørende ogsaa har at tage Hensyn til den Færdsel, som finder Sted paa langs ad Vejene. Motor kørendes Forhold overfor hinanden er eet, motor kørendes Forhold overfor Fodgængere og Cyklister er et andet; og naar man ser, hvorledes Motorfolk tillader sig at køre paa forholdsvis smalle Veje i Københavns Omegn om Søndagen, hvor de arme Fodgængere, der har troet, at Vejene endnu var for Fodgængerne, der ogsaa gerne vilde have Lov at se sig om i Københavns Omegn, færdes, saa maa man indrømme, at her tiltrænges i høj Grad en Lovparagraf.

Jeg husker sidste Gang, jeg prøvede at spadserere paa en Vej fra Hørsholm til Birkerød, hvorledes Motor køretøjerne uden noget som helst Hensyn til min Spadseren paa Stien for forbi uden at bryde sig om, hvorvidt de kørte til højre eller til venstre for mig, de kørte alle sammen midt paa Vejen og mente, de havde deres Ret dertil. Vejen var saapas smal, at der for mig hver Gang ikke var andet at gøre end hurtigst muligt at springe over Grøften eller ned i Grøften.

Jeg tager dette ene Tilfælde frem, men det er kun eet af de mange Eksempler paa det Tyranni, som Motorfolkene mener at kunne udøve overfor Cyklister og Fodgængere, og de gør det paa Baggrund af de nu gældende Hastighedsbestemmelser. De mener, at naar de paa disse Veje ikke kører med større Hastighed end den tilladte, har de i Virkeligheden overholdt, hvad de skal overholde, og Fodgængerne kan jo flytte sig.

Jeg gør derfor ogsaa opmærksom paa, at medens dette Ændringsforslag ikke berører den Omstændighed, at der visse Steder i Henhold til Loven ikke, heller ikke i